

Fiskeridirektoratet
Seksjon fiskeriregulering
Postboks 185
5804 Bergen

postmottak@fiskeridir.no

Insula AS
Havet 45, 8370 Leknes
Telefon 78 08 70 00

post@insula.no
www.insula.no

Deres ref: 21/15145

Vår ref: Sigvald Rist

Leknes, 31.01.2023

Høringssvar fra Insula Hvitfisk om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N

Introduksjon

Insula er et ledende nordisk sjømatkonsern som utvikler, foredler og selger fisk- og sjømatprodukter. Vi er en stor produsent av sjømat- og fiskeprodukter med produksjonsenheter flere steder langs kysten av Norge, samt i Innlandet fylke. Insula har 1100 ansatte, og 600 av disse er ansatt i Norge.

Vår strategi er å være en komplett tilbyder av sjømat til dagligvare- og storhusholdningsmarkedet, med Norden som hjemmemarked. Vi er en viktig del av det grønne industrielle skifte i norsk fiskeindustri, bidrar til selvforsyning av mat på det nordiske markedet og bidrar sterkt til lavere klimautslipp i produksjon og distribusjon av mat.

Insula Hvitfisk er eierkonsernets divisjon for hvitfiskaktivitet, og omfatter mottaks- og produksjonsanleggene i Finnmark: Vardøbruket AS i Vardø kommune, Båtsfjordbruket AS i Båtsfjord kommune, Tobø Fisk AS i Måsøy kommune samt salg- og markedsselskapet Nordic Group AS i Trondheim.

Selskapene i Insula Hvitfisk kjøper fisk hos fiskere i 1. hånd, og foretar primærprosessering (filetproduksjon) før store deler av råstoffet selges til søsterselskap i konsernet for videre bearbeiding av konsumentklare produkter. Et eksempel er Insula Produksjon AS i Vestvågøy kommune i Nordland, hvor ca 150 ansatte produserer blant annet «Lofoten» fiskemat.

Insulas samlede aktivitet i Norge er meget avhengig av sikker- og forutsigbar tilgang på råstoff av hvitfisk (torsk, sei og hyse). Denne varestrømmen genererer nærmere 600 arbeidsplasser i Norge. Utover dette kommer betydelige ringvirkninger hos kunder, leverandører og øvrige partnere.

Høringssvar

Forslagene til tiltak i Fiskeridirektoratets høringsnotat er meget omfattende og inngripende. Vi vil i vårt høringssvar fokusere på de forhold som vi umiddelbart opplever som en stor- og direkte trussel mot vår industrielle aktivitet på land i Norge.

Basisen for flere av forslagene i høringsnotatet er grunnlinjen, og grenser trukket basert på avstand til denne.

Grunnlinjen er som kjent trukket mellom kystens ytterpunkter, inkl. nærliggende øyer, holmer og skjær. Grensepunktene for fiskeriaktivitet for fartøy over 21 m er satt til grunnlinjen, mens fartøy over 28 m etter forslaget skal fiske utenfor 4 NM fra grunnlinjen.

Forslaget legger altså opp til at fisket skal reguleres ut fra en linje, som er trukket langs ytterpunktene i kystsonen, uten å hensynta topografien i de de aktuelle fiskefeltene langs kysten.

Norge har verdens nest lengste kystlinje. Bare Canada har lengre kyst. Det er da naturlig at topografi, temperatur, strømforhold o.l. varierer over så store geografiske avstander.

Grunnlinjen ble ved sin opprinnelse definert for å beskrive eiendomsretten langs kysten. Grunneieren på land eier ut til grunnlinjen, mens området utenfor tilhører staten. Grunnlinjen har altså ikke som opprinnelig funksjon å være premissgivende for fiskeriforvaltningen lengre ut i havet.

I Finnmark og særlig i Øst-Finnmark er det ingen skjærgård. Konsekvensen av det er at havbunnen relativt nært land (+/- 4 NM) faller til store dyp, med mindre lys og næring og derved mindre forekomster av fisk enn på grunne områder.

Analyse av fangstdata, foretatt av analyseselskapet Capia AS, basert på Fiskeridirektoratets fangstdagbok og sluttseddeldata, viser at 74 % av råstoffet som leveres fersk til landindustrien i Øst-Finnmark, bl a til vår fabrikk i Båtsfjord – Båtsfjordbruket, er fisket av fartøy over 28 m innenfor grensen på 4 NM fra grunnlinjen.

Ovenfornevnte analyse viser også at de ferske leveransene fra fartøyene over 28 m utgjør en vesentlig andel av ferskt råstoff som landes i Finnmark. Dette særlig i perioder når mindre fartøy har driftsutfordringer som følge av ustabile værforhold. Fartøyene over 28 m danner således grunnlag for helårig drift for industrien på land i Finnmark og i Nordland, hvor produksjonen av de konsumferdige produktene skjer.

Med nåværende driftsmønster, har fartøyene over 28 m en gangtid til anlegget på land på 1 – 2 timer. Dette gir de beste forutsetninger for leveranser av fersk kvalitetsfisk og også levende fisk.

Dersom forslaget om at nevnte fartøy må fiske utenfor 4 NM fra grunnlinjen blir gjennomført, vil disse fartøyene i store deler av året måtte gå mye lengre ut i havet for å finne gode fangstområder. Som følge av den tidligere omtalte topografien, vil det ikke være mulig å fiske rett utenfor grensen på 4 NM. Dette vil ofte gi gangtid til land på 20 – 30 timer.

Konsekvensen av dette er meget negativ for råstoffkvalitet, klimautslipp og driftskostnader.

Vår vurdering er videre at dette vil være svært negativt for levendelagring av torsk og levende levering av hyse. Dette er to tiltak som har vært meget positiv for bedre markedstilpassing, helårig aktivitet og betydelig høyere verdiskapning.

Vi frykter videre at dette vil motivere redere til å tilpasse de større fartøyene til å fryse inn fisken om bord, slik at hver fangstsyklus kan vare lengre. Dette vil være ødeleggende for den landbaserte industrien i Norge.

Oppsummering/konklusjon

Forslag til havdeling, slik det fremkommer i høringsnotatet, er meget omfattende- og inngripende. Den faktabaserte analysen av fangstmønsteret til flåten, viser at forslaget har potensialet for å påføre industrien og verdiskapningen på land stor skade.

Vi utelukker dog ikke at forslaget inneholder elementer som har verdi, og som bør gjennomføres.

Vi anmoder derfor på det sterkeste om at det gjennomføres en grundig og faktabasert konsekvensutredning før nåværende regelverket endres og ny praksis innføres.

Med vennlig hilsen
For Insula Hvitfisk

Sigvald Rist
Konserndirektør
Insula AS